

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Björkö socken. Meddelare Karl Johan Johansson, Damåsén,
Björkö.

Tatterskan, som botade skervan.

Meddelaren hade en gång sökt en tatterska för en liten dotter, som hade skervan.

Tatterskan tog en tråd - så där omkring en meter lång- och så knöt hon knutar på den, och meddelarens hustru fick också hjälpa till, och så fortsatte de att knyta, tills det var knut i knut och tråden var bara ungefär kvarterslång.

Så tog tatterskan tråden i munnen och tuggade på den. Sen tog hon ut den ur munnen . Och så sade hon: "Om flickan inte blir bra, så går ingen knut opp, men om hon blir bra, så går var knut opp."

Så tog hon i och drog, och tråden blev slät.

Flickan blev bra.

Tatterskan kom sedan alltjämt och ville ha än det ena och än det andra.

LUNDS UNIVERSITETS
FÖLKMINNESARKIV

Hon var som om hon varit allvetande. En gång kom hon och ville ha socker.

De hade just då köpt kaffe och socker, men det var ingen som visste om det, så tatterskan kunde inte fått veta om det, men hon sa-
de: "Jag vet att I har kaffe och socker."

Anmärkning.

Meddelaren gjorde vid upptecknarens samtal med honom ingen antydning om att han misstänkt, att tatterskan lurat honom och hans hustru.

Han tycktes aldrig ha tänkt, att tatterska kunde göra utbyte av tråd, när hon skulle bota skervan, inte heller därpå att det är ett vanligt talesätt "Jag vet att I har", när någon vill liksom pressa fram någonting.